

1968-08-25

AFSENDER

Knud Ferlov

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

François-René de Chateaubriand

Benoit Thierry d'Argenlieu

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Knud Ferlov takker Sonja Ferlov Mancoba for en tavle med motiv af havets vækster og Bretagnes lyng. Han skriver om sine erindringer om Bretagne, herunder sit besøg i Finistère under 1. Verdenskrig.

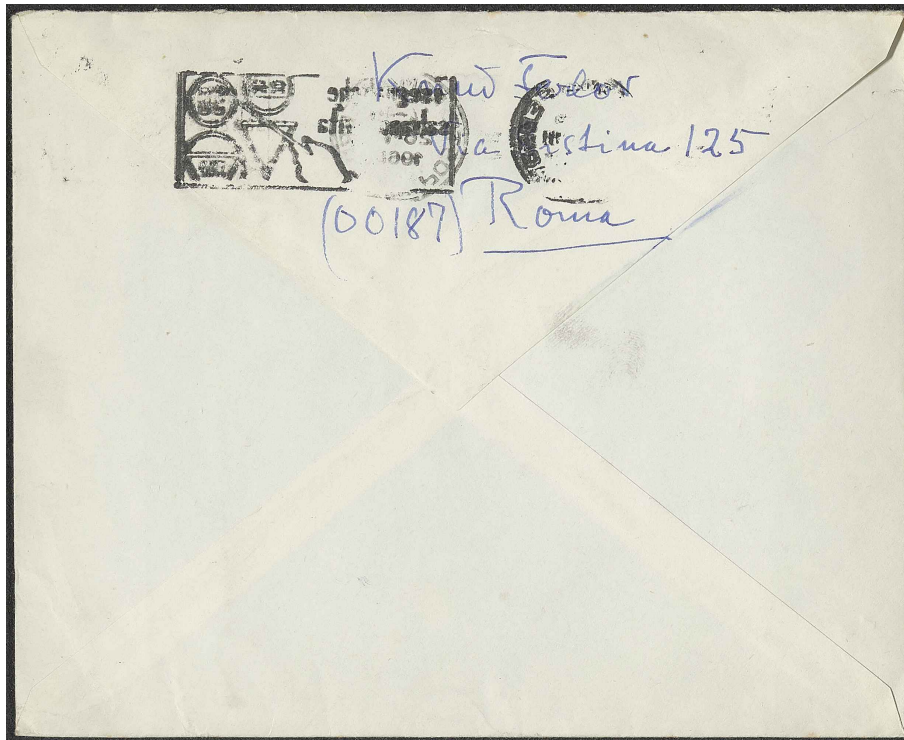
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Rom den 25 aug. 68

I

Kæreste Souza,

Tak for dit kære
brev og den smukke tavle med havets
besynderlige vækster og Bretagnes
brune lys. Jeg har læst dem op over
mit skrivebord og ser på dem, medens
jeg skriver. Den kalder erindringer
frem i mig om Châteaubriands land-
som Combourg og meget andet. I Tini-
stere har jeg kun været én gang. Det var
under første verdenskrig. Jeg var i Brest,
for at se de amer. tropper
ankomme. Jeg blev modtaget af den
kommanderende amerikanske admiral
(i. Stjordearmen!). Han sejlede mig
rundt i havnen i sin chaloup, og jeg fik
de første tropper at se. Det var franske
dannede unge mænd, mest studenter-
møget andet end det "racaille", som

Europa senere blev velsignet med.
af Bretagne kendt p^y mest "les Côtes
du Nord". I ser Trejvier og Paimpol.
Den gang sejlede ca. 70 sejlskibe om
efteråret fra Paimpol ud p^a Is-
lands fiskeri og blev velsignet af
arkebispen. p^y man set de bilbøge =
blåne kunstner sidde p^a stranden
og se ud mod havet: "Goëlands, Goë-
lands! Rouenez - nous nos maris et
nos ameyants!" Det lyder hedensk, men
p^y man også set dem forsvinde ind gen-
nem les porches des vieilles églises. p^y
man også mindet om en sømand fra
Paimpol, en ung mand, somidig som en
gimmibold, som p^y traf i toget ved
Köln. Han skulde op og handle et skib i
Stockholm, som man skulde sejle hjem
til Frankrig. Han havde kun få rejsepenge
og kendte ikke meget til Aglimierne.
Vi blev venner, p^y gav man et spise i
Hamburg og satte ham i toget til Salsbrütz

II

med et par ord til min ven Douceita =
merien Thierry d'Argenlieu (brøder til
admiralen) der dengang boede i Stock-
holm for et grænse Douceitamer med
Hus. Thierry d'Argenlieu blev jublende
glad ved at få besøg af denne lille
primitive landmand (man er nemlig selv
ogsaa af brestensk afstamning). Vi deler
end nu our Mann. Det blev et myt bind =
led mellem os. Ak ja, Moornange Dyre,
bare erindringer ligger der ikke som
fra Havets bund i en gammel Mand's
hoved! Sommetider stiger de frem
af dybet, de Kerette - men de
andre, de grimme og dumme fra
et letindigt og delvis forspildt
liv - lad dem bare ryge og rejse!
Jeg begynder nu vistnok at føle mig
gammel. Mine tre Sprog vilde sig
til siden nærbloist ind i min munde, og

Kronologien i mit liv kan jeg mindre
og mindre finde rede i, men Gud være
lov og der højere magter, der
lader det bedste blive tilbage
og sætter saa meget andet ud.
"Forgæd mit liv endnu engang -
og giv mig, at jeg gaar med Saa-
som Leben til det Sidste gys."

Til giv mig om du kun
Sjældent hører fra mig, men
jeg tænker altid paa jer alle
her og ønsker jer god Lykke
i aarens verden

Kærlig hilsen til jer
alle fra den gamle Onkel